

Daniels bok - nummer ett hundre og åttisju

Løvens åpenbaring: Fra Panium til den endelige beseglingen

Jeff Pippenger

2024-04-17

Når Jesus åpner opp en profetisk sannhet, fremstilles Han som Løven av Judas stamme, og ved Caesarea Filippi begynte Løven av Judas stamme å åpne opp «at han måtte dra til Jerusalem og lide meget av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde, og bli slått i hjel og reises opp igjen den tredje dag». Disse sannhetene stemmer overens med budskapet som Han åpnet opp ved begynnelsen av beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, og deretter igjen ved slutten av den samme perioden. Disse sannhetene stemmer overens med budskapet fremstilt i vers tretten til femten i Daniel kapittel elleve.

Når Han åpner den sannheten for de hundre og førtifire tusen, gjør Han det gjennom metodikken linje på linje, for det er der «nøklen» til Guds rike finnes. Disse sannhetene må etes, for de er nøklene til Guds rike, og Guds rike skal være inne i Hans folk.

Da fariseerne spurte ham om når Guds rike skulle komme, svarte han dem og sa: Guds rike kommer ikke slik at en kan se det med øynene. Heller ikke skal de si: Se, her er det! eller: Der! For se, Guds rike er inne i dere. Lukas 17:20, 21.

Også de onde ånder tror, og dog skjelver de, for det er ikke nok ganske enkelt å tro «sannheten». Den må bli en del av deg, slik den fysiske maten som blir spist, blir det. I historien i vers tretten til femten åpner Løven av Juda stamme de sannheter som er knyttet til den snart kommende søndagsloven, og disse sannhetene preger seglet på de kloke jomfruers panner, forut for den kommende krisen. Løven av Juda stamme kjente fullt ut vitnesbyrdet i Matteus kapittel seksten, og Hans besøk i Cæsarea Filippi samsvarte med Daniels vitnesbyrd om Panium, og Han visste at korsets skygge, som Han og Hans disippel stod under i Cæsarea Filippi, representerte skyggen av den kommende søndagsloven i historien til Hans folk i de siste dager.

Fra den tid begynte Jesus å gjøre det klart for disiplene sine at han måtte dra til Jerusalem og lide mye av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde, og bli drept og oppreist igjen den tredje dagen. Da tok Peter ham til side og begynte å irettesette ham og sa: Gud fri deg, Herre! Dette må aldri hende deg. Men han vendte seg og sa til Peter: Vik bak meg, Satan! Du er til anstøt for meg; for du har ikke sans for det som hører Gud til, men for det som hører mennesker til. Da sa Jesus til disiplene sine: Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg. For den som vil frelse sitt liv, skal miste det; men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det. For hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men tar skade på sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel? For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet med sine engler, og da skal han lønne enhver etter hans gjerninger. Sannelig sier jeg dere: Det er noen av dem som står her, som ikke skal smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike. Matteus 16:21–28.

Det første, og derfor, på grunnlag av loven om første omtale, det viktigste Jesus fortalte sine disipler om korsets lidelser, er at de måtte ta opp sitt eget kors dersom de valgte å følge Ham. Søster White sier tydelig at korset også er åket. Åket og korset er symboler på menneskets personlige vilje, og alt avhenger av viljens rette utøvelse. Den kraft som opprettholder Guds tempel, er et Lam som var blitt slaktet og hengt på en «søyle». Lammet som blir slaktet, representerer korsfestelsen av den lavere kjødelige natur, og «søylen» som det døde kjødet henges på, er viljen. Kristus gav sitt eksempel på hvordan man skal seire ved alltid å holde sin vilje underlagt sin Fars vilje, og for å fullføre dette verk satte Han seg på tronen med sin Far. Symbolet på seier er det slaktede Lam som er hengt på søylen. Alle disse sannheter er direkte knyttet til dem som er framstilt som Peter.

Til Filadelfia, representert ved teltet i Exeter, blir det sagt:

Den som seier, vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut; og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud; og jeg vil skrive på ham mitt nye navn. Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene. Åpenbaringen 3:12, 13.

Den som seirer slik Kristus seiret, skal få et nytt navn, slik Simon Barjona gjorde, og de skal bli en søyle i Guds tempel, likesom Kristus er Lammet som ble slaktet og hengt på en søyle i Guds tempel. Når de seirer slik Kristus seiret, skal de også sitte på tronen i de himmelske steder, slik Kristus gjorde.

Til Laodikea, representert ved teltet i Watertown, blir det sagt:

Se, jeg står for døren og banker; om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med meg. Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom også jeg seiret og satte meg med min Far på hans trone. Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene. Åpenbaringen 3:20–22.

Den første sannhet Jesus fortalte disiplene da Han begynte å åpenbare korsets lidelser, var sannheten om at mennesker må seire nøyaktig slik Han hadde gitt et eksempel på å seire. Mennesker må korsfeste kjødet med dets lidenskaper og begjær. Når dette er gjort, skal de bli satt i himmelske steder.

Også da vi var døde i syndene, gjorde han oss levende sammen med Kristus — av nåde er dere frelst — og oppreiste oss med ham og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus. Efeserne 2:5, 6.

Etter å ha fremstilt sannheten om korsfestelsen i lys av personlig ansvar, føyde Løven av Juda stamme til en annen sannhet som gjelder de siste dager.

For hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel? For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet med sine engler, og da skal han lønne enhver etter hans gjerninger. Sannelig sier jeg dere: Det er noen av dem som står her, som ikke skal smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike. Matteus 16:26–28.

Når budskapet om midnattsropet blir åpnet av Løven av Juda stamme i avslutningsperioden av beseglingen av de hundre og førtifire tusen, ville det være noen som ikke døde. Han henvendte seg da spesifikt til de hundre og førtifire tusen, Hans siste-dagers folk som ikke smaker døden. Derfor åpnet Løven av Juda stamme, seks dager etter sitt besøk i Cæsarea Filippi, en sannhet som skulle styrke Hans disipler for den kommende korsets krise, men som enda viktigere talte om den snart kommende søndagsloven.

Og seks dager deretter tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes, hans bror, og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var for seg selv. Og han ble forklart for deres øyne; hans ansikt skinte som solen, og hans klær ble hvite som lyset. Og se, Moses og Elias viste seg for dem og talte med ham. Da tok Peter til orde og sa til Jesus: Herre, det er godt for oss å være her; om du vil, så la oss gjøre tre hytter her: én for deg, én for Moses og én for Elias. Mens han ennå talte, se, da overskygget en lys sky dem; og se, det lød en røst ut fra skyen, som sa: Dette er min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag; hør ham! Da disiplene hørte det, falt de ned på sitt ansikt og ble grepet av stor frykt. Men Jesus kom bort til dem, rørte ved dem og sa: Stå opp, og frykt ikke! Og da de løftet sine øyne, så de ingen uten Jesus alene. Og mens de gikk ned fra fjellet, bød Jesus dem og sa: Fortell ingen om dette synet før Menneskesønnen er oppstått fra de døde. Og hans disipler spurte ham og sa: Hvorfor sier da de skriftlærde at Elias først må komme? Jesus svarte og sa til dem: Elias kommer vel først og skal gjenopprette alle ting. Men jeg sier dere at Elias alt er kommet, og de kjente ham ikke, men gjorde med ham hva de ville. Slik skal også Menneskesønnen lide ved deres hånd. Da forstod disiplene at han talte til dem om døperen Johannes. Matteus 17:1–13.

I dette avsnittet åpner Løven av Juda stamme de sannheter som besegler de hundre og førtifire tusen like før nådetidens avslutning, for «tiden er nær». Først identifiserte Han korsets lidelse og framstilte erfaringen som den avgjørende forskjellen mellom én klasse som ville nekte å utøve sin vilje i å korsfeste kjødet, og en klasse som ville følge Kristi eksempel. Deretter framholdt Han for dem at de representerte den siste generasjonen i jordens historie, når det ville finnes mennesker som levde fra tiden for åpningen av seglene som fant sted den 11. september 2001, og fram til Hans gjenkomst.

Deretter fremstilte Han et syn av sitt herliggjorte vesen, og sammen med Ham var Moses og Elia. Det forseglingsbudskapet som blir avforseglet, er Jesu Kristi Åpenbaring, som er forbundet med Moses og Elia, og dette budskapet begynte å bli avforseglet i juli 2023, da de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve, som er Moses og Elia, ble stadfestet, linje på linje, som symbolene som representerte beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Da de tre disiplene så synet og hørte Guds røst, «falt de ned på sitt ansikt og ble grepet av stor frykt. Og Jesus kom bort og rørte ved dem og sa: Reis dere, og vær ikke redde.»

Synet som de tre disiplene så, representerer et syn av Kristi herlighet i de siste dager, og det er derfor det samme synet som Daniel så i kapittel ti.

Og jeg, Daniel, alene så synet; for mennene som var med meg, så ikke synet; men en stor skjjelving falt over dem, så de flyktet og skjulte seg. Derfor ble jeg alene tilbake og så dette store synet, og det ble ingen styrke igjen i meg; for min skjønnhet ble i meg forvandlet til

fordervelse, og jeg beholdt ingen styrke. Men jeg hørte lyden av hans ord; og da jeg hørte lyden av hans ord, falt jeg i dyp søvn med ansiktet mot jorden, og mitt ansikt vendt mot marken. Og se, en hånd rørte ved meg og hjalp meg opp på mine knær og mine håndflater. Og han sa til meg: Daniel, du høyt elskede mann, forstå de ord som jeg taler til deg, og reis deg opp på dine føtter; for nå er jeg sendt til deg. Og da han hadde talt dette ord til meg, stod jeg skjelvende. Da sa han til meg: Frykt ikke, Daniel; for fra den første dag du vendte ditt hjerte til å forstå og til å ydmyke deg for din Guds åsyn, ble dine ord hørt, og jeg er kommet for dine ords skyld. Daniel 10:7–12.

Forklarelsens syn i Matteus kapittel sytten er speilsynet i Daniel kapittel ti, som finner sted når Esekiels døde tørre ben blir oppreist. Synet, og det tilhørende budskapet, åpenbarer to klasser av tilbedere, den ene i Exeter-teltet og den andre i Watertown-teltet, som er Jeremias spotternes forsamling og Johannes' Satans synagoge. Slik det var med virkningene av synet i Daniels vitnesbyrd, slik var det også at «da disiplene hørte det, falt de ned på sitt ansikt og ble meget redde. Og Jesus kom og rørte ved dem og sa: Stå opp, og vær ikke redde.» Synet var hørbart og synlig i begge tilfeller, og det frembrakte frykt i begge eksemplene. En «berøring» var nødvendig for å styrke i begge vitnesbyrdene.

Forklarelsens syn var blant annet et bevis på at Guds Ord aldri slår feil, for i det sekstende kapittel av Matteus, i det siste verset, hadde Jesus sagt at «det er noen av dem som står her, som ikke skal smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike.» Forklarelsen var en illustrasjon av Menneskesønnens komme i sitt rike.

«Moses på forklarelsens berg var et vitne om Kristi seier over synd og død. Han representerte dem som skal komme fram fra graven ved de rettferdiges oppstandelse. Elia, som var blitt tatt opp til himmelen uten å se døden, representerte dem som skal leve på jorden ved Kristi annet komme, og som skal bli «forvandlet, i et nu, i et øyeblikk, ved den siste basun», når «dette dødelige må ikles udødelighet», og «dette forgjengelige må ikles uforgjengelighet». 1 Korinterbrev 15:51–53. Jesus var kledd i himmelens lys, slik Han skal åpenbare seg når Han kommer «annen gang, uten synd, til frelse». For Han skal komme «i sin Fars herlighet med de hellige engler». Hebreerne 9:28; Markus 8:38. Frelserens løfte til disiplene ble nå oppfylt. På berget ble det framtidige herlighetens rike framstilt i miniatyr, — Kristus, Kongen, Moses som representant for de oppstandne hellige, og Elia for dem som er blitt forvandlet.» Alfonses liv, 421.

Beseglingssannheten omfatter en identifikasjon av at de hundre og førtifire tusen er dem som fremstilles i Åpenbaringen kapittel sju, som ikke dør, og som er fremstilt ved Elia, og at den store skaren i Åpenbaringen kapittel sju er dem som er fremstilt ved Moses, som dør. Den ene gruppen kalles ved den første røsten i Åpenbaringen kapittel atten, og den andre gruppen kalles ved den andre røsten i Åpenbaringen kapittel atten.

Etter berøringen gav Jesus disiplene videre undervisning da Han sa: «Fortell ingen om synet før Menneskesønnen er oppstått fra de døde.» Synet av forklarelsen, som er synet av speilet, og Jesajas syn i kapittel seks, og Paulus' syn mens han var i den tredje himmel, og Esekiels syn av hjulene inne i hjulene, ble forseglet av Løven av Juda stamme inntil etter Kristi oppstandelse.

Kristi oppstandelse representerer oppstandelsen til de to vitnene som var med Kristus i nettopp det synet, og de skulle oppstå i juli 2023. På det tidspunkt ville forseglingsbudskapet bli åpnet for de to vitnene i Åpenbaringen elleve og de to gruppene av trofaste, og det ville bli satt inn i sammenhengen med speilsynet av Kristi herlighet ved verdens ende.

Beseglingsbudskapet vil også bli satt inn i sammenhengen med de tre første versene i Åpenbaringen kapittel én, hvor kommunikasjonens kjede, som representerer foreningen av guddommelighet med menneskelighet, blir fremstilt i den trinnvise prosessen for hvordan beseglingsbudskapet blir presentert for dem som er kandidater til å være blant de hundre og førtifire tusen.

Den trinnvise prosessen gikk fra Faderen, til Sønnen, til engelen Gabriel, til Johannes, til menighetene. Fra den guddommelige Fader, til den guddommelige og menneskelige Sønn, til en ufalt skapning (Gabriel), til en fallen skapning (Johannes), til menighetene som er i Asia (verden). De fem trinnene blir uttrykkelig angitt ved den aller første omtalen av Jesu Kristi åpenbaring, og å fornekte ett eneste trinn er å fornekte dem alle.

I samsvar med denne åpenbaringen spurte disiplene da Jesus: «Hvorfor sier da de skriftlærde at Elias først må komme?» Og Jesus svarte og sa til dem: «Elias skal sannelig først komme og gjenopprette alle ting. Men jeg sier dere at Elias alt er kommet, og de kjente ham ikke, men gjorde med ham hva de ville. Slik skal også Menneskesønnen lide under dem.» Da forstod disiplene at han talte til dem om Johannes Døperen.

Den profetiske rollen til Johannes Døperen og Johannes Åpenbareren er et element i beseglingsbudskapet, og de i teltet i Watertown som valgte å se bort fra Samuel Snøws budskap, representerer dem som er uvillige til å erkjenne at Herren utvelger de menn Han velger å utvelge. Røsten som ble utvalgt i 1989, som først offentliggjorde sitt budskap to hundre og tjue år etter 1776, i 1996, som var vekteren som identifiserte at det tredje ve hadde kommet den 11. september 2001, som fremførte det syndige budskapet av 18. juli 2020, er en del av beseglingsbudskapet, og hans rolle er representert ved Johannes Døperen.

Vi skal fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Jeg så en skare som sto godt vernet og fast, uten å gi noen støtte til dem som ville rokke ved legemets grunnfestede tro. Gud så på dem med velbehag. Jeg ble vist tre trinn — den første, den andre og den tredje engels budskap. Min ledsagende engel sa: 'Ve den som flytter en blokk eller rører en stift i disse budskapene. Den rette forståelsen av disse budskapene er av livsviktig betydning. Sjelers skjebne avhenger av hvordan de blir mottatt.' Jeg ble igjen ført ned gjennom disse budskapene og så hvor dyrt Guds folk hadde kjøpt sin erfaring. Den var blitt vunnet gjennom mye lidelse og hard strid. Gud hadde ledet dem skritt for skritt, inntil Han hadde satt dem på en fast, urokkelig plattform. Jeg så enkeltpersoner nærme seg plattformen og undersøke grunnvollen. Noen steg straks opp på den med glede. Andre begynte å finne feil ved grunnvollen. De ønsket at forbedringer skulle gjøres, og da ville plattformen bli mer fullkommen og folket langt lykkeligere. Noen steg ned fra plattformen for å undersøke den og erklærte at den var lagt feil. Men jeg så at nesten alle sto fast på plattformen og formante dem

som hadde steget av, til å stanse sine klager; for Gud var mesterbyggeren, og de kjempet mot Ham. De gjenfortalte Guds underfulle verk, som hadde ledet dem til den faste plattformen, og i enhet løftet de sine øyne mot himmelen og priste Gud med høy røst. Dette virket på noen av dem som hadde klaget og forlatt plattformen, og de steg igjen opp på den med ydmykt åsyn.»

«Jeg ble ledet tilbake til forkynnelsen av Kristi første komme. Johannes ble sendt i Elias' ånd og kraft for å berede veien for Jesus. De som forkastet Johannes' vitnesbyrd, hadde ingen nytte av Jesu lære. Deres motstand mot budskapet som forutsa Hans komme, stilte dem slik at de ikke lett kunne ta imot det sterkeste bevis på at Han var Messias. Satan ledet dem som forkastet Johannes' budskap, til å gå enda lenger, til å forkaste og korsfeste Kristus. Ved å gjøre dette stilte de seg slik at de ikke kunne motta velsignelsen på pinsedagen, som ville ha lært dem veien inn i den himmelske helligdom. At forhenget i templet revnet, viste at de jødiske ofrene og anordningene ikke lenger ville bli mottatt. Det store Offer var blitt frembåret og var blitt godtatt, og Den Hellige Ånd, som kom ned på pinsedagen, løftet disiplenes sinn fra den jordiske helligdom til den himmelske, hvor Jesus var gått inn med sitt eget blod for å utøse på sine disipler fordelene av sin soning. Men jødene ble etterlatt i totalt mørke. De mistet alt det lys de kunne ha hatt over frelsesplanen, og stolte fremdeles på sine nytteløse ofre og gaver. Den himmelske helligdom hadde tatt den jordiskes plass, men de hadde ingen kunnskap om forandringen. Derfor kunne de ikke ha nytte av Kristi mellomgjerning i det hellige.»

«Mange ser med gru på jødenes handlemåte da de forkastet og korsfestet Kristus; og når de leser beretningen om Hans skammelige mishandling, mener de at de elsker Ham og ikke ville ha fornektet Ham slik Peter gjorde, eller korsfestet Ham slik jødene gjorde. Men Gud, som ransaker alles hjerter, har satt den kjærlighet til Jesus som de bekjente å føle, på prøve. Hele himmelen fulgte med den dypeste interesse mottagelsen av den første engels budskap. Men mange som bekjente å elske Jesus, og som felte tårer når de leste fortellingen om korset, hånede det gode budskap om Hans komme. I stedet for å ta imot budskapet med glede, erklærte de at det var en villfarelse. De hatet dem som elsket Hans åpenbarelse, og stengte dem ute fra menighetene. De som forkastet det første budskap, kunne ikke ha gagn av det andre; heller ikke hadde de gagn av midnattsropet, som skulle berede dem til ved tro å gå inn med Jesus i det aller helligste i den himmelske helligdom. Og ved å forkaste de to foregående budskapene har de så formørket sin forstand at de ikke kan se noe lys i den tredje engels budskap, som viser veien inn i det aller helligste. Jeg så at slik jødene korsfestet Jesus, slik hadde de navnkristne menighetene korsfestet disse budskapene, og derfor har de ingen kunnskap om veien inn i det aller helligste, og de kan ikke ha gagn av Jesu mellomgjerning der. Lik jødene, som frembar sine unyttige ofre, sender de opp sine unyttige bønner til det rommet som Jesus har forlatt; og Satan, som fryder seg over bedraget, påtar seg en religiøs skikkelse og leder tankene hos disse bekjennende kristne til seg selv, idet han virker med sin makt, sine tegn og løgnens under, for å feste dem i sin snare. Noen bedrar han på én måte, og noen på en annen. Han har forskjellige villfarelser beredt for å påvirke forskjellige sinn. Noen ser med gru på ett bedrag, mens de lett tar imot et annet. Satan bedrar noen med spiritismen. Han kommer også som en lysets engel og utbreder sin innflytelse over landet ved hjelp av falske reformasjoner. Menighetene er oppglødd og mener at Gud virker underfullt for dem, mens det er en annen ånds verk. Begeistringen vil dø bort og etterlate verden og menigheten i en verre tilstand enn før.»

«Jeg så at Gud har oppriktige barn blant de navnkristne adventistene og de falne kirkene, og før plagene blir utøst, vil forkynnere og folk bli kalt ut fra disse kirkene og med glede ta imot sannheten. Satan vet dette; og før den tredje engels høye rop lyder, fremkaller han en begeistring i disse religiøse samfunn, slik at de som har forkastet sannheten, kan komme til å tro at Gud er med dem. Han håper å bedra de oppriktige og få dem til å tro at Gud fremdeles virker for kirkene. Men lyset skal skinne, og alle som er oppriktige, vil forlate de falne kirkene og ta sitt standpunkt sammen med resten.» Early Writings, 258–261.